

บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาและทดสอบวัสดุที่เหมาะสมในการผลิตเห็ดนางรมลูกผสมสายพันธุ์ KDCM-4 พบว่า

1. อัตราขี้เลื่อยไม้ขุนต่อไม้ยางพาราควรใช้อัตราส่วน 1:1
2. ระดับปุ๋ยขาวที่เหมาะสมของก้อนเชื้อที่ใช้เพาะเห็ดควรมีระดับ 1% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
3. ระดับแมกนีเซียมซัลเฟตที่เหมาะสมของก้อนเชื้อที่ใช้เพาะเห็ดควรมีระดับ 4.5% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
4. แมกนีเซียมซัลเฟตและปุ๋ยขาวมีปฏิสัมพันธ์กัน(interaction) ดังนั้นหากใช้ร่วมกันในการเพาะเห็ดควรมีระดับปุ๋ยขาว 1 % ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง และระดับแมกนีเซียม 1.5% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
5. ระดับรำละเอียดที่เหมาะสมของก้อนเชื้อที่ใช้เพาะเห็ดควรมีระดับ 20% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
6. ระดับความชื้นที่เหมาะสมของก้อนเชื้อที่ใช้เพาะเห็ดควรมีระดับ 74% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
7. วัสดุเพาะที่เหมาะสมในการเพาะเห็ดควรประกอบด้วย ขี้เลื่อยไม้ขุนต่อไม้ยางพาราในอัตราส่วน 1:1 รำละเอียด 20% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง ปุ๋ยขาว 1% ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง แมกนีเซียมซัลเฟต 1.5 % ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง ความชื้น 74 % ของน้ำหนักขี้เลื่อยแห้ง
8. ขนาดหน่วยทดลองที่เหมาะสม ควรมีอย่างต่ำ 3 ถัง
9. การทดสอบผลผลิตเห็ดนางรมลูกผสม 5 สายพันธุ์เปรียบเทียบกับพ่อแม่พันธุ์ พบว่าเห็ดแม่พันธุ์ CM1 ให้ผลผลิตสูงสุด เห็ดลูกผสมสายพันธุ์ KDCM-4 ให้ผลผลิตเป็นอันดับสอง

การศึกษาลักษณะไรโมแกรมของเส้นใยเห็ด 7 สายพันธุ์ พบว่า

1. คู่ผสมพ่อแม่พันธุ์ (KD1 และ CM1) ให้รูปแบบไฮโซไมม์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. ลูกผสมทั้ง 5 สายพันธุ์ให้รูปแบบไอโซไซม์ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยแถบสีส่วนใหญ่ปรากฏตรงกันกับแถบสีของแม่พันธุ์ KD1
3. ไโซโมแกรมของเส้นใยเห็ดลูกผสมมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนของเส้นใยพ่อและเส้นใยแม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University